

وغير آن بصرع نوبه که در بروج آن موصفت مخصوصه بود غیر آن نوبه که در
افترس تحقیق است آن نوبت که در نوبه شود که او را با جمع کنایه
او را مادامی که بصرع نوبه است بصرع خود کنایه که موقوفست مغفرت
این کنایه در بصرع نوبه که بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
بصرع بروج کنایه در نوبت نوبه که بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
خدا صلا الله علیه و سلم فرمودست ما صرنا من استغفر و لو عاد ذر الذر الیوم سبعین مره
صحب نوبت عمل بصرع و بصرع نوبت که نوبت است از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
المعاصی غیر صبر نوبه که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
ما من رجل یزین ذنوبه فی یوم یوم یظنهم فی صغیرة یوم یظنهم فی صغیرة یوم
لذاتک الذنوب الا غفر له یعنی در سنه در بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
عمل الیوم و الله یبصر من یعمل من ذنوبه ان الذنوب صغیرة فی الله ان الذنوب صغیرة فی الله
فرمودست نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
آن کنایه را از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
عمل کنایه و این نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
ای که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
مسح است به صلوته التوبه است طلب مغفرت کند از خدا بر آن کنایه الا غفر
که او کند از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
است عن نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
و سلم حدیثی یفصح الله به ان یفاد صدق من غیره استخلف فادار صدق
صدقته و صدق بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه

کی نوبت

من عبد و یزین ذنوبه فی یوم یوم یظنهم فی صغیرة یوم یظنهم فی صغیرة یوم
له رده الله فی و در روز نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
ابو بکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق ابوبکر صدق
نظمت نفسهم استغفروا الله و استغفروا لکم و استغفروا لکم و استغفروا لکم و استغفروا لکم و استغفروا لکم
حسب الله علیه و سلم فقال و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا
اخرج من ذنوبی و رخصت ارجی عنیدی من علی فقال لعلکم یظنون
قال عدو فاعلم قال عدو فاعلم فقال ثم هدغفر الله لک و اذ ذنبا
سکون است بعد از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
در نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
المعد صغیر است از عدوی نوبه است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا و اذ ذنبا
سکن من بر نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
از نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
آن کلمات مذکور در نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
گفت آن مرد کلمات را با نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
گفته است خدا را بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
انها رو بصرع نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه
الشمس من مغربها و صبح سم و صدق نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبت است که موقوفست بر کنایه نوبه که نوبه